

Velké nebezpečí

Tento příběh mi vyprávěla teta paní Božena Martináková, které je 81 let.

Ke konci války 3. května přijeli příslušníci SS a zatýkali muže, které pak zavírali do obecné školy na Mečůvce. Školu podminovali. V noci se přes přísné hlídání příslušníků SS podařilo jednomu muži sklepním oknem utéci na Kyčeru. Tam byli partyzáni, kterým řekl, co se děje v dědině. Partyzáni dali vědět ruským vojákům, kteří se blížili k obci, aby postupovali rychleji. Když Němci zjistili, že se fronta přibližuje rychleji, tak vzali nohy na ramena a nestačili školu vyhodit do povětří. Muži, kteří tam byli zavřeni, věděli, kde jsou miny zakopané, a společně s ruskými vojáky školu odminovali a tím muže vysvobodili. Potom teta zjistila, že mezi zavřenými byl i její otec.

Když se rozkřiklo, že Němci zatýkají v obci muže, lidé utíkali do hor ke svým známým. Tetu a její sestru rodiče dovedli do části Horní Bečvy Okruhlánky k její tetě. Ráno 4. května se najednou otevřely dveře a němečtí vojáci byli v kuchyni. Strýce hned chytli a chtěli ho sebrat. Teta začala plakat a sestry taky. Byl tam mezi nimi starší voják, který byl mokrá, jako kdyby spadl do vody. Teta mu ukazovala, ať se vyzuje, že topí v kamnech, že mu oblečení usuší. Němec to pochopil, vojákům něco řekl, ti strýce pustili a odešli ven. Němec vyzul boty, teta mu dala suché ponožky a boty dala sušit. Jak tak seděl, začal plakat. Vysvětloval, že má doma taky dvě děti.

Najednou se dveře otevřely, vojáci v kuchyni něco zakřičeli a on se postavil, obul si ještě neuschlé boty a utíkal ven. Venku bylo slyšet samé dunění a střelení. Oknem bylo vidět, jak vojáci utíkali z kopců dolů. Strýc zavolal: „Něco se děje, fronta musí být blízko!“ Maminka tety dodala: „Snad ty chlapy z té školy osvobodí“.

Přání mnoha lidí se vyplnilo, Horní Bečva byla 4. května 1945 osvobozena.